

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Lojkáskové a soudců Mgr. Vladimíra Soukupa a JUDr. Blaženy Škopkové ve věci

žalobkyně: J. K., narozená dne ,
bytem P., M.,
zastoupená advokátkou JUDr. Annou Janákovou,
sídlem Příbram I, náměstí T. G. Masaryka 142, 261 01,

proti
žalovanému: L. Š., narozený dne ,
bytem J., K.,
zastoupený advokátkou JUDr. Jítkou Pasekovou,
sídlem Příbram I, Zahradnická 74,

o vydání movitých věcí,

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Příbrami č.j. 5 C 79/2018 – 264 ze dne 29. listopadu 2018,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu zpět k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Příbrami svým rozsudkem č.j. 5 C 79/2018 – 264 ze dne 29. 11. 2018 rozhodl tak, že výrokem I. zamítl žalobu na vydání věcí, tam uvedených, a výrokem II. uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 12 160,50 Kč ve splátkách po 1 000 Kč měsíčně, počínaje měsícem, který bude následovat po měsíci, v němž toto rozhodnutí nabude právní moci, pod ztrátou výhody splátek k rukám právní zástupkyně žalovaného. Výrokem III. bylo rozhodnuto, že se České republice nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.
2. Žalobkyně se svým podáním ze dne 2. 1. 2017, ve znění dalších podání, domáhala vydání 218 movitých věcí s tím, že se nacházejí v nemovitosti, v níž měla dříve trvalé bydlení a kterou žalovaný vydražil a nevrátil jí je.
3. Soud prvního stupně uzavřel, že na straně žalovaného neshledal pasivní legitimaci k žalobě, neboť pro chování žalobkyně a snahu žalovaného věci vydat nebylo zjištěno, že by věci neoprávněně zadržoval a bránil žalobkyni v převzetí. Konstatoval, že věci, u kterých se žalobkyně domáhá vydání, je nutno individuálně vymezit, když nelze použít obecné vymezení. Uvedl, že musí být odlišeny od jiných věcí tak, aby bylo jasné, o jakou věc se jedná, a vydání bylo vykonatelné. Zdůraznil, že individualizaci věci tedy vyžaduje nejen sama žaloba, ale též další postup směřující k případnému odebrání věci ve vykonávacím/exekučním řízení a že věci, určené druhově, nemohou být v zásadě předmětem žaloby právě proto, že chybí jejich individuální určitelnost a rozlišitelnost. Konstatoval, že přes veškeré výzvy z jeho strany nebyla takto označena část věcí, které v odst. 13 vyjmenoval. Tamtéž uvedl, že u bojleru, akumulčních kamen, darlingu, se jedná o příslušenství věci, které při dražbě nabyt žalovaný, a že popis, jaký učinila žalobkyně, nemohl vést k úspěšné exekuci ani ke stanovení náhrady škody znalcem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kazetská

4. Rozhodnuto bylo podle ust. § 1040 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“), ust. § 1041 o.z. a ust. § 510 o.z., s poukázáním na ust. § 345 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), ust. § 73 exekučního řádu a ust. § 67 jednacího řádu. O nákladech řízení rozhodl soud prvního stupně toliko s odkazem na ust. § 160 o.s.ř. a výrok III. odůvodnil ust. § 148 o.s.ř.
5. Žalobkyně podala proti rozsudku včas odvolání, v němž tvrdila, že řízení je stíženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Poukazovala na to, že svou žalobou uplatnila nárok na vrácení 218 movitých věcí a dne 9. 8. 2018 a 16. 8. 2018 došlo k vydání části movitých věcí. Uvedla, že ohledně některých vzala svým podáním ze dne 3. 10. 2018 žalobu zpět, ale soud prvního stupně pochybil, když o tomto částečném zpětvzetí nerozhodl a nevydal rozhodnutí o částečném zastavení řízení. Zdůrazňovala, že toto pochybení má dopad také na rozhodnutí o nákladech řízení, a to s ohledem na úspěch ve věci. Připomínala, že výrok II. zcela postrádá odůvodnění a odkaz na zákonná ustanovení, z nichž soud prvního stupně vycházel při určení odměny. Ve svém odvolání dále tvrdila, že prvostupňový soud dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, neboť provedené důkazy hodnotil jednostranně, zejména pokud jde o předžalobní jednání mezi účastníky, a dále se dostatečně nezabýval zbylými movitými věcmi, které zůstaly předmětem žaloby a meritorní rozhodnutí tak bylo vydáno předčasně. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k doplnění dokazování a novému rozhodnutí.
6. Žalovaný se k odvolání vyjádřil tak, že navrhl potvrzení napadeného rozsudku jako věcně a právně správného. Poukazoval na to, že v řízení bylo jednoznačně prokázáno, že žalobkyni nikdy věci nezadržoval. Uvedl, že si v podstatě udělala z jeho nemovitosti svůj sklad movitých věcí a on se tak minimálně od roku 2012 marně snažil, aby si je odvezla, neboť mu bránily v užívání nemovitosti. Zdůrazňoval, že žalobkyně mohla předejít žalobě a tím ušetřit náklady státu, pokud by se s ním před podáním této žaloby domluvila na vydání věcí. Připomínal, že si odvezla pouze věci, které chtěla, a o ostatní neměla zájem.
7. Krajský soud v Praze jako soud odvolací (ust. § 10 odst. 1 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno proti nepravomocnému rozsudku okresního soudu oprávněnou osobou (účastníkem řízení) v zákonné lhůtě (ust. § 204 odst. 1 o.s.ř.), že jde o rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné (ust. § 201, § 202 a contr. o.s.ř.), a že žalovaným uplatněné skutečnosti lze podřadit pod dovolené odvolací důvody [ust. § 205 odst. 2 písm. c), e) o.s.ř.], přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu uvedeném v ust. § 212, věta první o.s.ř. a ust. § 212a odst. 1 a 3 o.s.ř., t.j. v celém rozsahu, přezkoumal i řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, přihlížel k vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (ust. § 212a odst. 5 o.s.ř.) a poté dospěl k závěru, že odvolání je důvodné, když dosud nejsou dány podmínky pro potvrzení ani pro eventuální změnu rozsudku prvostupňového soudu (ust. § 221 o.s.ř.).
8. Odvolací soud konstatuje, že mu nezbylo, než podle ust. § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. rozsudek soudu prvního stupně zrušit. Ve vztahu k napadenému výroku I., jímž byla žaloba zamítnuta, se totiž soud prvního stupně dopustil závažného procesního pochybení, které podle ust. § 205 odst. 2 písm. c) o.s.ř. vedlo k tomu, že řízení je stíženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci a za odvolacího řízení nemohla být zjednána náprava.
9. Z obsahu spisu se podává, že se žalobkyně svou žalobou, došlou soudu prvního stupně dne 2. 1. 2017, ve znění dalších doplnění, domáhala vydání 218 movitých věcí.
10. Prvostupňový soud usnesením č.j. 5 Nc 1/2017 – 16 ze dne 6. 2. 2017 vyzval žalobkyni k odstranění vad podání a podrobně v něm uvedl, jakým způsobem mají být odstraněny. Žalobkyně na toto usnesení dne 21. 2. 2017 reagovala podáním, nazvaným jako žaloba na vydání movitých věcí. V něm ale vytykané vady neodstranila, ale požádala o osvobození od soudního poplatku. Další podání, které nazvala opět žalobou na vydání movitých věcí, podala dne

22. 3. 2017, a to opět bez odstranění vad podání. Soud prvního stupně usnesením č.j. 5 Nc 1/2017 – 30 ze dne 4. 5. 2017 její podání odmítl, ale Krajský soud v Praze svým usnesením č.j. 22 Co 229/2017 – 49 ze dne 31. 7. 2017 uvedené usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že se podání žalobkyně ze dne 28. 12. 2016, ve znění ze dne 21. 2. 2017 a 22. 3. 2017, neodmítá. Konstatoval, že popis věci provedený žalobkyní v listině, na kterou v žalobě odkazuje, je pro danou fázi řízení postačující, když bude záležet na dalším průběhu řízení, zejména na stanovisku žalovaného k existenci věcí umístěných ve vydražené nemovitosti, zda bude nutné žalobkyni vyzvat k jejich přesnějšmu popisu.

11. Podáním ze dne 19. 10. 2018 žalobkyně provedla tzv. specifikaci požadovaných věcí a podáním ze dne 3. 10. 2018 vzala žalobu částečně zpět, a to v rozsahu 120 věcí. Při ústním jednání, konaném dne 27. 11. 2018 soud prvního stupně, kromě jiného, konstatoval, že „se č.l. 194 – 200 jeví jako nesrozumitelné“ a „jednotlivá učiněná podání jsou nepřehledná“. Se souhlasem žalobkyně uzavřel, že „podání ze dne 19. 10. 2018 je možno považovat za změnu žaloby, a to pro zjednodušení počtu položek, kdy u některých byla vzata žaloba zpět, některé vydány a některé nevydány“ a vyhlásil usnesení, jímž „připustil změnu žaloby na určení povinnosti žalovaného vydat movité věci dle č.l. 212 – 213 spisu“. Poté vyslechl svědky Ing. J. [redacted] K. [redacted] a J. [redacted] K. [redacted], rozhodl, že se dokazování končí a po přednesu závěrečných řečí jednání odročil na den 29. 11. 2018, kdy vyhlásil napadený rozsudek.
12. Podle ust. § 95 odst. 1 o.s.ř. žalobce může za řízení se souhlasem soudu měnit návrh na zahájení řízení. Změněný návrh je třeba ostatním účastníkům doručit do vlastních rukou, pokud nebyli přítomni jednání, při němž ke změně došlo. Podle ust. § 95 odst. 2 o.s.ř. soud nepřipustí změnu návrhu, jestliže by výsledky dosavadního řízení nemohly být podkladem pro řízení o změněném návrhu a v takovém případě pokračuje v řízení o původním návrhu po právní moci usnesení, které vydá.
13. Podle ust. § 96 odst. 1 o.s.ř. může vzít žalobce (navrhovatel) za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela. Je-li, podle odst. 2 věty první tohoto zákonného ustanovení, návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví.
14. Každý procesní úkon účastníka řízení je nutno posuzovat podle obsahu, nikoliv podle toho, jak byl označen. Částečné zpětvzetí žaloby však v žádném případě není změnou žaloby, byť by to tak účastník řízení označil.
15. Změnou žaloby se totiž zejména rozumí změna spočívající v tom, že žalobce a) na základě stejného skutkového základu požaduje více, než požadoval v žalobě (jde o tzv. rozšíření žaloby); b) na základě stejného skutkového základu požaduje jiné plnění (např. místo uložení povinnosti k nepeněžitému plnění se domáhá zaplacení peněžitě částky); c) na základě stejného skutkového stavu požaduje místo plnění vydání určujícího výroku, nebo naopak (t.j. mění žalobu na plnění na určovací žalobu nebo naopak); d) sice požaduje stejné plnění, ale na základě jiného skutkového vztahu, než ho vylíčil v návrhu (buď zcela nového, nebo doplněného o další rozhodující skutečnosti); e) na základě jiného skutkového stavu požaduje jiné plnění, popřípadě navrhuje vydání určovacího rozhodnutí a naopak. Pro první tři uvedené případy je typické, že žalobce mění pouze žalobní petit a v případě ad d) a ad e) mění „vylíčení rozhodujících skutečností“, přičemž žalobní petit zůstává stejný.
16. Částečným zpětvzetím žaloby je nutno rozumět stav, kdy žalobce požaduje po žalovaném méně, než žádal ve své původní žalobě. Po uvedeném procesním úkonu je povinností postupného soudu o něm rozhodnout, jak mu to ukládá i ust. § 96 odst. 2 o.s.ř.
17. Soud prvního stupně tak pochybil, kdy o částečném zpětvzetí stran 120 položek z celkových 218 nerozhodl, takže za situace, kdy shledal žalobu nedůvodnou a zamítl jí (výrok I.), neměl postaveno najisto, co zůstává předmětem řízení.

18. Podle ust. § 205 odst. 2 písm. c) o.s.ř. je tedy řízení v tomto rozsahu postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně podle ust. § 221a o.s.ř. ve spojení s ust. § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. zrušil, když odvolacím soudem nemohla být v tomto směru zjednána náprava, neboť výše specifikovaná vada je vadou, která nemohla být za odvolacího řízení zhojena.
19. Na soudu prvního stupně nyní bude, aby nejprve ve smyslu ust. § 96 odst. 2 o.s.ř. rozhodl o částečném zpětvzetí žaloby a poté si ujasnil, jaké konkrétní movité věci zůstávají předmětem řízení. Odvolací soud dává za pravdu jeho názoru, uvedenému v odst. 13 napadeného rozsudku, že podle ust. § 1041 o.z. je nutno věci, u kterých se žalobkyně domáhá jejich vydání po žalovaném, individuálně vymezit a že nelze použít toliko obecné vymezení. Takovéto věci totiž musí být skutečně odlišeny od jiných věcí tak, aby bylo jasné, o jakou konkrétní věc se jedná, a to s ohledem na vykonatelnost, pokud by bylo žalobě vyhověno. Individualizaci věcí tedy vyžaduje nejen sama žaloba, ale rovněž další postup, směřující k případnému odebrání věci ve vykonávacím nebo exekučním řízení, jak to správně uvedl soud prvního stupně. Prvostupňový soud se bude zabývat i tím, zda je splněna podmínka pro podání reinvindikační žaloby, tedy zda žalovaný žalobkyni věci neprávem zadržuje. Soud prvního stupně pak věc znovu projedná a rozhodne, a když do výroku o nákladech řízení zahrne také náklady řízení odvolacího (ust. § 224 odst. 3 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení nelze podat dovolání.

Praha 8. dubna 2019

JUDr. Hana L o j k á s k o v á, v.r.
předsedkyně senátu